

Sygn. akt I C 353/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Przemysław Maciejewski

Protokolant: Gabriela Cichocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2017 r. w B.

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.
przeciwko P. M.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. na rzecz pozwanego P. M. kwotę 5.417,- zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 353/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 02-02-2017 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od P. M. kwoty 50 756,50 zł oraz odsetek i kosztów postępowania tytułem spłaty pożyczki (udzielonej przez Bank (...) w (...) S.A.) wskazując, że wierzytelność o zapłatę została nabyta przez powoda na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z pożyczkodawcą.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. I Nc 322/17 z dnia 11-04-2017 r. Sąd uwzględnił żądanie zawarte w pozwie (k. 45).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 49 i n.) pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.08.2008 r. pozwany zawarł z Bankiem (...) SA z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej. Na podstawie przedmiotowej umowy pozwany otrzymał do dyspozycji określoną w umowie kwotę pieniężną zobowiązując się do jej zwrotu na zasadach określonych w umowie.

Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Wierzyciel pierwotny wezwał pozwanego do zapłaty należnego zobowiązania. Wobec braku zaspokojenia wierzyciela pierwotnego wystawił w dniu 07.03.2012 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...). Postanowieniem z dnia 22.05.2012 r. sygn. akt I Co 542/12 Sąd Rejonowy w Belchatowie nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności. Następnie w dniu

24.07.2012 r. Bank (...) SA wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bełchatowie T. H. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. W dalszej kolejności postępowanie prowadzone było przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bełchatowie M. D. w sprawie o sygn. akt Km 773/13. Postępowanie umorzono postanowieniem z dnia 04.11.2014 r. Przedmiotową wierzytelność powód nabył od wierzyciela pierwotnego na podstawie umowy cesji z dnia 26.11.2014 r.

(okoliczności niesporne)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strony zawarły umowę pożyczki.

Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 § 1 KC).

Zgodnie z ustanowioną w art. 353¹ KC zasadą swobody umów, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Zgodnie z art. 354 § 1 KC, dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współzycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia były w zasadzie niesporne. Pozwany nie kwestionował, że nie wywiązał się ze swoich zobowiązań z umowy, podniósł natomiast zarzut przedawnienia. Zarzut ten jest zasadny.

Do roszczenia z umowy pożyczki udzielonej przez bank ma zastosowanie ogólny trzyletni okres przedawnienia właściwy dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 118 kc).

Roszczenie z umowy pożyczki zawartej z pozwanym stało się wymagalne najpóźniej 07-03-2012 r. (data wystawienia bte).

Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 29 czerwca 2016 r. sygn. III CZP 29/16, zgodnie z którym nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności.

W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się bowiem odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem.

Powód nie wykazał więc, aby od momentu wymagalności roszczenia bieg terminu przedawnienia został przerwany na podstawie art. 123 kc, zatem należy przyjąć, że przed dniem wniesienia pozwu (02-02-2017 r.) upłynął już trzyletni termin przedawnienia roszczenia z umowy kredytu. Wobec upływu terminu przedawnienia pozwany może uchylić się od zaspokojenia roszczenia (art. 117 § 2 kc), w związku

z czym powództwo ulegało oddaleniu, stąd orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego zwrot wszystkich poniesionych przez pozwanego kosztów, ponieważ powód w całości przegrał proces. Na koszty po stronie pozwanego złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika (5400 zł) ustalone w oparciu o § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).